



ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Δέκατον και τέταρτον αριθμούμεν χρόνον,
κι' Έδρα τὸ Προλιέθρον εὐκλεῶν ἀγάνων.

Έτος χίλια κι' ὀκτακόσια κι' ἑννεήκοντα κι' ὀκτώ,
τὸν Έτῆμ-Πασσά γιὰ δῶρο σὰς χαρίζω διαλεκτό.

Τοῦ Μαιου δεκάτην,
μπόλικος παρὰς θὰ φέρῃ.

Πούτος ἐξακόσια κι' εἰκοσιεπτά,
κι' ἄμασαν οἱ Τοῦρκοι χῶματα δευτά.

**Στὴν Κουσουφλιανὴν τὴν σκλάβαν,
σὸς ἄκορον φωνιάς καὶ λάβαν.**

Ὁ χωρὶς, ποὺ καὶ τὰ σπῆματα, τοὺς σταυροὺς, τὰ μνήματα σου,
τὶ ντροπιακὰ ἀσπρῆσαι μαύραις ἢ καπνίλα τῆς φωτιάς σου.
Μὲς ὀστὴ στάκκη σου τῆς Δόξας θεμελιόνετ' Ἐκκλησίαν,
κάθε σπιθαμὴ κι' ἕνας ἥλιος, κάθε φλόγα καὶ δροσιὰ.

**Κατάκτησις Ἑλληνικῆς
χωρὶς νὰ παίζῃ μουσικῆ.**

Κι' ἔγραψεν ὁ Περιλάτης: « Ἄδελφοί μου Φασουλῆ,
ἡλύτωσαν κι' οἱ Θεσσαλοί,
κατακτοῦμε τὴν Ταράτσα, κατακτοῦμε καὶ τὴν Φούρκα,
σκάος, Τοῦρκα, σκάος, Τοῦρκα. »

Φασουλῆ μου θριακλή
πῆγαμε ὀτὸ Ἀκουλῆ,
πῆμα καὶ ὀτὴν Ἀσπρῆ-Βρούσι
τὸ λαϊμὸ μὰς γὰ δροσιῶν.

Μὲρὸς ἰσπῆς καὶ πυροβόλα,
πῆσω, Τοῦρκοὶ κορυμῆδες,
πῆμα ὀτὸ Μισσινικόλα,
κι' ὀλ' οἱ Μισσινικολῆδες
βῆγῆκαν ἔξω νὰ μὰς ὀδοῦν
καὶ χαροῦμενοι πηδοῦν.

Πῆγαμα κι' ἰγὸ γιὰ χαλῆ,
σὰν χλωδὸς ἑχῶλινας,
βρὶ καλῶς τον, μὸ φανῆται
μὰς Μισσινικόλαινα.

Ἡ παντῆραις μὰς ἴψηλῆ
καὶ ὀτὸ Σάββα Μαγουλῆ
ἡργήγορα νὰ φάσωμα
διχῶς νὰ ἀποσταίωμα.

Τὶ χαρά! τί παταράκα!
Ξαναχαίρι, Καλαμπάκα,
καὶ χωρὶς περικαλλὰ...
μὰς καὶ γιὰ τὰ Τρίκαλα.

Πῆμα καὶ μὰς ὀτὴν Καρδίτσα,
βγαίνουν ἄνδρες καὶ κορίτσα,
πῆμα καὶ ὀτὸ Δομοσό
διχῶς μὰς πολυμικό.

Πῆμα πῆα τὰ Ξαρινὰ μὰς,
καὶ τὰ Φέρεσλα δικά μὰς,
μὶ Στρατὸ μαζὶ καὶ Στόλο
μπαίνωμα καὶ μὰς ὀτὸ Βῆλο.

Βρὶ καλῶς οἱ ἔβρηκα πάλι,
γῆ τοῦ Κώστα τοῦ Τονάκη,
καλῶς φριεας μὸς λίνα
κι' ἀπὸ τὴν χαρὰ τους κλαίνα.

Τῶρα ρίχτε τὸ βαρεμὸ,
δόξα ὀτὸ Βασιλεῖο,
μὶ τὰ τόσα τοῦ χωρὶς
πῆμα τὸ Πάλιο.

Ἰδρωτα ποτάμι γυνοῦ,
σουλκεψῆ, σκῆνα, μῆγα,
πῆμα καὶ ὀτὸ Βιλεστινὸ
καὶ ὀτὸν Πλάτανο τοῦ Ρῆγα.

